

Pollegó Oest.

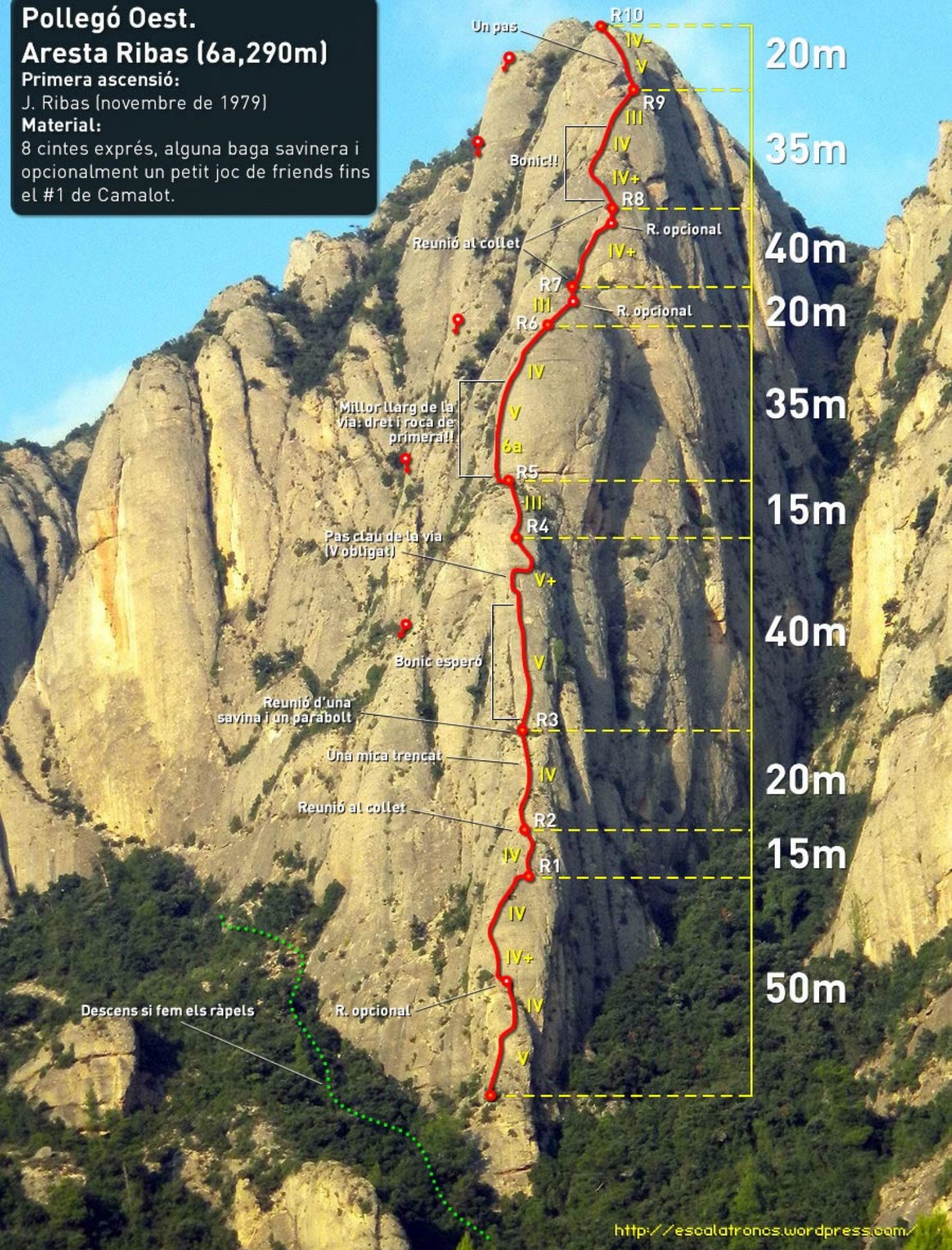
Aresta Ribas (6a, 290m)

Primera ascensió:

J. Ribas (novembre de 1979)

Material:

8 cintes exprés, alguna baga savinera i opcionalment un petit joc de friends fins el #1 de Camalot.

Aquesta descomunal Aresta Bruca, que passa per ser una de les escalades amb més metres del sud montserratí, evoluciona per un seguit d'agulles adossades que conformen la cara sud del Pollegó Oest. Llarga i inevitablement discontinua degut a la morfologia del vessant, l'Aresta Ribas, resulta una via variada i amb trams que la fan prou interessant. Destaquen el tram final de la quarta tirada, on haurem d'afinar els sentits per trobar la lògica del camí més senzill, i el fantàstic sisè llarg, amb un inici vertical sobre roca de la bona de Montserrat. En definitiva, una ascensió de certa envergadura, amb un grau prou amable, que ens permet fer metres ràpidament mentre gaudim d'un dels racons més especials del Serrat.

La via va ser re-equipada amb material de la FEEC i es van equipar algunes variants. A la nostra ressenya reflectim com vam fer nosaltres l'ascensió, prenent les variants i saltant-nos alguna reunió. El primer llarg actual, que és una variant d'entrada no el vam fer i vam entrar per l'original.

Recordeu que segons l'”Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat”, en aquesta zona (B-1) resta prohibida l'escalada de l'1 de gener fins el 31 de juny.

- Via: Aresta Ribas
- Zona: Montserrat – Vinya Nova
- Dificultat: 6a (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via pràcticament equipada, amb parabolts, claus i ponts de roca
- Material: 8 cintes exprés, alguna baga savinera i per substituir algun pont de roca. Un joc de friends petits o d'aliens poden anar bé, tot i que són del tot prescindibles.
- Orientació: Sud-oest
- Valoració: ****

Aproximació:

Deixarem el vehicle a l'aparcament inferior de la Vinya Nova. Des d'allí prenem un camí en direcció nord. El camí s'endinsa a un bosc fins que surt al Torrent del Pont. Avancem una mica pel torrent i al cap de poc veurem un corriol que surt a la dreta (fites i marques blanques). Seguim el corriol, que va guanyant alçada d'una manera agradable. Arribem a un trencall i enfilem direcció nord fins situar-nos a l'alçada del Pollegó oest. Prenem aleshores una canal ampla i força neta que ens deixa al peu del Pollegó. Per arribar a l'entrada original voregem la base cap a l'esquerra per un corriol que ens mena a la R1, on originalment començava la via.

L1(V)

Iniciem la primera tirada recte amunt fins xapar un parabolts. En aquest punt trobarem la màxima dificultat de la tirada, un curt tram de V, que superarem anant cap a la dreta. De seguida es perd verticalitat i arribem a una reunió que no muntem. Seguim per una placa on trobarem un parell de ponts de roca i més amunt una savina on ens podrem assegurar abans d'entrar a la reunió, que es troba en diagonal a la dreta de la savina. 50 metres.

L2(IV)

La segona tirada és curta i segurament es pot empalmar amb la següent sense problemes. Només haurem de superar un curt tram un xic vertical que ens mena al cim d'una agulla adossada, baixem al collet i muntem la reunió. 15 metres.

L3(IV)

Aquest és un dels trams menys agraciats de la via, la roca no té gaire bon aspecte i haurem de parar cura a l'hora de progressar. Anem a buscar un diedre brut i avancem fins a l'alçada d'una savina on trobarem un parabolt. Muntem la reunió aprofitant l'arbust i l'expansió. Atenció a passar-se aquesta reunió perquè amb cordes de 60 no s'arriba a la següent. 20 metres.

L4(V+)

En contes de seguir pel diedre (itinerari original) anem cap a la placa de la dreta -expansions visibles- i seguim pel llom de l'esperó en una escalada força agraïda. Poc a poc el tema es va redreçant fins que arribem a tres claus que estan junts (antiga reunió). Des d'aquest punt anem un xic a l'esquerra, on trobarem un altre clau, i des d'aquest encara una mica més a l'esquerra per atacar la part menys vertical del tram. Després flanquegem cap a la dreta i quan ens haguem situat sota la part central del desplom, amunt fins el llavi on trobarem un clau. Des del clau seguim cap a la dreta fins una expansió i d'allí encara flanquegem una mica més fins trobar un clau. Seguim amunt per terreny fàcil fins la reunió. 40 metres.

L5(III)

Tirada de transició fins al cim de l'agulla. 15 metres.

L6(6a)

Sortim caminant de la reunió uns metres a l'esquerra i ataquem un fantàstic mur vertical molt ben protegit i amb roca de primera. El tram més exigent el trobem fins arribar a la segona expansió, però la roca i les preses són tot un luxe. Segueix un tram vertical més senzill fins que de manera progressiva la paret es va inclinant fins arribar a la reunió que es fa en un bon replà. 35 metres.

L7(III)

Tirada de tràmit per arribar al cim de l'agulla. Val la pena baixar al collet i fer la reunió allí. 20 metres.

L8(IV+)

Escalem per la placa, que va per la dreta d'un vegetal diedre (via original). Un cop superada la part més vertical continuem fins al cim de l'agulla i baixem al collet on fem la reunió. 40 metres.

L9(IV+)

Enfilem una bonica placa on trobarem un parell de ponts de roca. Des del segon anem en diagonal cap a l'esquerra per després d'una expansió tornar a escalar en tendència a la dreta fins arribar a la reunió. 35 metres.

L10(V)

Veurem un parabolt sobre la reunió, que protegeix el pas del llarg, on haurem de superar una petita panxa per entrar a un diedre inclinat que seguirem fins al cim, on trobarem la darrera reunió. 20 metres.

Descens:

Hi ha dues opcions:

- Caminant: Seguim tot el llom del Pollegó fins arribar a un corriol que va cap a la dreta fins arribar a un camí que agafem cap a l'esquerra i amunt. Prenem el primer trencall cap a l'esquerra i seguim avall.
- Rapelant: Anem a buscar els ràpels de la via 'Los Mares del Sur', que es troben a l'agulla que tenim davant del final de la via (corda fixa visible). Fem cinc ràpels (doble corda imprescindible) fins arribar a la base del vessant oest del Pollegó. Seguim per un corriol que va més o menys enganxat a la paret fins al peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Bona via per fer metres amb un grau força moderat.
- Quart i sisè llargs força bonics.
- El rocam de la sisena tirada és immillorable, tot un plaer!!

El que no m'ha agradat tant:

- Inevitablement discontinua.
- El descens és pesat es faci com es faci.
- Tercera tirada amb roca discreta.